

№ 1.

Mus Jerusalem

ehf

Siislas wäram ja kiffsas tee ja
lai wäram ja lai tee.

Selle raamatu sees on üks suur mitmetarwa-
wärwidega pilt: „Taewa ja põrgu teest“.

ESTI
Teine trükk
RAHVAMAA SUVHAJA

В. МЕНДЕЛЬМАНЪ.

Hind 12 kopikat pildiga ühes.

Tallinnas.

Trükitud S. Mathiejen'i kirjadega.

1886.

#13. Mendelmann.

Со стороны Эстляндской Евангелическо-Лютеранской Консис-
торіи послѣ предварительнаго разсмотрѣнія ничего не имѣется
противъ напечатанія слѣдующей рукописи.

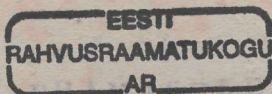
Ревель, Вышгородъ, 8-го Марта 1886 г.

(Подп.) Вице-Президентъ, Генераль-Суперъ-Интендентъ
Вольд. Шульцъ.

(М. П.) № 215. (Скрѣп.) Секретарь Руд. Гершельманъ.

Ar 886
Brandt

Дозволено цензурою. — Дерить, 9. Мая 1886 года.

136988 *

Us Jerusaleem ei tähenda siin mitte seda maa pealist Jerusalemma, mis ka pühas kirjas tõutatud maaks saab nimetud, ja kus Issand Jeesus kannatas ja suri, ja sellega kõik maailma patud kandis, waid taewaliku õntsfate eluaset. Nii kui endine wana Jerusaleem, oma auu ja iluga kogu Israeli uhkus oli, mis Jumal oma ärawalitsitud rahwale päris omaduseks oli annud, ja mis kest õitsewad maad seisis, kellest püha kiri ütleb:

„Sest Jehoowa, su Jumal, wiib sind heale maale, mis wee, jõgede, hallikate ja järwete maa on, mis wälja tulewad orgude seesst ja mägede pealt, nisu ja odra ja wiina ja ja wiigipuude ja granaati õunapuude maa, õlimarja-puude ja wee maa; maa, kus sa mitte kehwal wiisil ei saa leiba sööma, kus ei pea ühtegi puuduma; maa kelle kiwid täis rauda on, ja kelle mägede seesst sa saad waske wälja raiuda.“ 5. Moos. 8, 7—9. Ta oli ka kui wana maailma keskpaik, kust Jumala armu sõna kõiki maailma wälja woolas. Seda maad oli Jumal oma rahwale, päris osaks annud. Selle maal käis Issand ise oma püha jalaga, õppetas neid, kolmkümmend kolm aastad, kannatas, suri ja läks taewa, kust ta ükskord jälle saab tulema kohut mõistma elawate ja suruute peale. Jerusaleem oli enne Kristuse sündimist ja weel Kristuse ajal ilus suur kuningriigi pea linn, täis ilusaid ehitusi, tema sees oliwad toredad paleed, kohtu koiad ja tore tompel. Jerusalemma kodanikud oliwad uhked Jerusalemma peale, n'ad oliwad ka uhked, et n'ad see ärawalitetud rahwas oliwad Abraami soust, ehk n'ad kül ammugi Jumalast oliwad ärataganenud ja oma prohwetisi surmasiwad ja kelle peale Jumala raske ja ränk nuhtlus oli tulemas. Selle pärast nuttis ka Jeesus ja ütles: „Kui sinagi teaksid seda, ja

weelgi felfinatfel omal päewal, mis finu rahuks tarwis läheb! aga nüüd on see finu filmade eest warjule pandud. Sest aeg tuleb finu peale, et su waenlased finu ümber walli teewad, ja finu ümber piirawad, ja find kõiki pidi waewawad. Ja nemad lööwad find maha, ja finu lapsed finu sees, ja ei jätta kiwi kiwi peale, seepärast, et sa ei ole tunnud oma armu kaitsmise aega." — Nii kui hukatus sel ajal Jumda rahwa peale tuli, ja neid sõutumaks nende tõtud maalt ära häwitäs, nii et nendel, ei Jumala koda ega preestrid ei ole omal päris maal, n'ad saiwad laiati pillatud kõige maailma sisse, ja wanne seisab nii kaua nende peal, kui n'ad Jeesust Kristust põlgawad ja teda wastu ei wõtta.

Nõnda saab ka Jumal meid taewa õnnistusest ja auust ilma jätma, mis ta meile on tõutanud anda, ka meie wõime omast Jerusalemmast ja Kanaani maast ilma jääda, kui meie pattust ei pööra. Nii kui Jeesus sel ajal üle 1800 aasta eest selle finatse maa pealse Jerusalemma ja tema rahwa pärast nuttis, nende õeluse ja kange kaeluse pärast, nii nuttab ta ka täna pääw meie patu tuimuse ja laistuse üle, sest nii tõeste, kui sell ajal nubtlus tulemata ei jäänud, nii ei jä ta ka nüüd mitte tulemata, sest Issand ei lasse ennast mitte pilgata.

Sest: „Kes ei wõtta oma risti enese peale, ja ei fäi minu järel, see ep ole mitte minu wäärt.“ Matt. 10, 38. — Ja: „Minge sisse kitsast wärawast; sest see wäraw on lai, ja see tee on suur, mis hukatuse sisse wiib, ja palju on neid, kes sealt sisse lähwad. Aga see wäraw on kitsas, ja see tee on waewaline, mis elu sisse wiib, ja pisut on neid, kes seda leidwad. — Matt. 7, 13, 14. — Selle pärast oh hing! ära mõtle kaksipidi, ja ära lonka kahes mõttes. Kaks teed on sul walitseda, kas seda holbulist ilma teed, wõi kitsast ja waewalist taewa teed? Paia tee peal leiad sa kõiki maailma lusti ja rõõmu, mis su kuri süda ja laisk liha meel iial ihaldab, Saadan pakub sulle seda kõige kawalamal ja libedamal moel, et sa wõiksid Jumalast ja tema armust ilma jääda, et meie ka ei sa ükskord wiimsel kohtu pääwal Jumalast ära neetud, ega igawese tulesse wifatud, mis on walmistud kuratile ja tema inglitele ja kus nende walu suits tõuseb ülesse igaweste igaweseks ajaks ja kus n'ad kurati seltsis peawad olema põrgu tule järwes!

Wiisil: Kes Jumalat nii lasseb teha.

Miks lähed julgest põrgu poole,
Oh patu laps, nii meelega!

Etš Jeesu kutsmist sina kuule,
Etš taewa riigist hooli sa!
Oh häda! kust siis armu saad,
Kui üksford hambaid kiristad?

Jehoowa püha nime prugid
Sa kurjast iga sõnaga?
Sa pühast kirjast palju räägid,
Ja salgad kirja eluga;
Teed patu nõnda julgest weel,
Kui 'poleks Jumal üleweel.

Kui mittu ford sa andsid isi,
Oh häbi! ennast kuratil!
Kes lueb sinu wandumesi?
Su suus on järgest wale keel;
Sa salgad ära Jumalat
Weel täna, kui sa maksu saad.

Oh patune, mis tahad sina
Siis wiimfel pääwal wastata?
Oh kuhu tahad, waene, minna,
Kui kõik saab ärapõlema?
Mis ütleb sinu süda sees,
Kui põled tule leekides? —

Kas oled äramustanud,
Kui wäga kalli hinnaga

Sind Jeesus pattuist lunastanud
Ja lahti päästnud armuga?
Ja sina tahad meelega
Weel hukka minna ilmaga?

Ta on su pärast palju nutnud,
Kül palunud ja walwanud.
Ta on sind patu mudast tõstnud,
Su hirmuist wõlga tasunud:
Ja feda armu Issandat
Sa nõnda meelel teutad!

Sa oma hinge õnne pärast
Weel lange täna põlwili
Ta jalge ette! nuta ärdast,
Ja palu abi hingese.
Oh alanda end, waene põrm,
Kes teab kui ligi sinu surm!

S. P. R.

Jah! „Ma tahan neid ärapäästa põrgu käest, ja tahan neid lunastada surmast. Kus on kõik kate, oh surm? kus on su hukkaminemine, oh põrgu?“ (Kal. 3, 13. 4, 5.) Ta tahab meid lunastada ja ärapäästa, kui meie kahtsime ja patust pöörame ja Jeesust armastame. Sest põrgu ei ole mitte inimeste tarwis valmistud. Sest Issand ise ütleb: „mis on valmistud kuratile ja tema inglitele. Sest põrgus saab siis ka väga hirmus olema, seest pidine waew sest ussist, mis ei sure ja wäljaspidi, sest tulest, mis ei kustu, ja peale selle peab iga äraneetud igaweste hukka mõistetud hing ulgudes isienese peale kaebama: sa oleks wõinud õnne saaks saada, sull ei oleks tarwis olnud hukka minna, waid sa oled ükspäinis selle pärast põrgus, et sa Jeesust, oma taewa kuningat, oled põlganud, ja Saadanat seda pimeduse würsti oled enesele kuningaks walitsenud, nüüd pead sa tema all ja tema riikis olema. Püha kiri nimetab põrgut üheks pimeduse riigiks, sest et ta igaweste ou äralahutud Jumala armu walgusest, kus on ulumine ja hammaste kiristamine, igawene surma ahastus paneb seal nende hambaid kiristama ja suud ulguma, ja oh häda!

n'ad ei wõi igawestegi mitte surra, et sest pääseks, sest seal ei ole enam ihuliku surma; see on kõik waimulik. Seal on kõik need hirmsad hoorajad ja tapjad, wargad ja wandujad, lakkujad ja riidlejad suurelised ja ahned, kõik üheskoos ühe teise peale kaebades. Seal on ka kõik Jumala teutajad ja püha kirja pilkajad ühe teise karwus kinni, kes teisi on eksitanud ja kurjale ahwatelenud. Seal irwitab neid kurat oma kurja waimudega, et n'ad teda on usknud ja on endid petta lastnud kõige kurja peale. Waata armas hing! see on see pörgu hand ja tule järw kelle sisse sind see lai tee wiib, mis esite ni hea oli käia ja kelle rõõmud wäga su meelt mööda oliwad, weel on armu aeg, weel wõid sa õntsaks saada, sellepärast pööra patust, täna, kohe, sest kes teab, ehk on see homme juba ilja. Walitse seda kiirast teed, mis kül waewaline on sin maailmas sulle käia, aga mis sind ükskord senna „Nude Jerusalemma“ wiib, kus ei ole pääwa ega ööd, ei häda ega waewa, waid alaline rõõm ja õiskamine.

Wiihil: Mis oled sina armas Jeesus teinud?

Mu silmawet su jalge ette kannan
 Oh Issand! ja mu hinge sulle annan!
 Mu wangi ahelad teed lahti sina,
 Et peasen mina.

Kui surma warju orgus kõnnin mina,
Siis m'uga ühes feltsis tuled fina.
Sa trööstid mind, wiid pärast surma waewa
Mu hinge taewa.

Seal saan ma uut Jerusalemma näha,
Kus serawimid hüüdwad püha, püha!
Ka ingli koorid wastastiku laulwad,
Jumalat kiitwad.

Se püha lina walgus hiilgab kaunist,
Ja tema umber müür on jaspri kiwist;
Se Talle pruut on kaunis, armas ilus —
Mis nään ma waimus.

Ta kaksteiskümmend wärawad on perlid,
Wärawate peal kaksteiskümmend inglid,
Seal kaksteisi' Israeli suguarud,
On kirjutatud.

See linna uulitsad on puhtast kullast,
Ja linna müüriil on kaksteiskümmend alust,
Kus peal on Talle Apostlite nimes,
Need kaksteiskümmend.

Seal pühas linnas 'põle templid mitte,
Kõit kummardawad seal auujärje ette,
Sest Issand igawene wägew Jumal
On tempel ja Tal.

Sel linnal 'pole päikest ei kuud tarwis,
Sest Jumala auu on se linna walgus,
Ja paganad ta walguses seal käiwad,
Ja auu andwad.

Se linna wärawaid ei panda lukku,
Sest ööd ei ole seal, ei ükski tukku;
Seal õntsad hinged Issandale laulwad,
Ja teda kiitwad.

Ei pettust, roojust, walet seal ei ole,
Neil õntsatel seal iial kurbtust 'pole:
Need üksi elawad seal pühas linnas,
Kes elu kirjas.

Ilm. 21, 2—27.

Jah! Teie kitsa tee käijad, teie Siioni lapsed, rõõmustage ja olge väga rõõmsad, sest ju paistab teile eemalt waimus, see taewane uus Jerusaleem, kus Issand on kuningaks ja ülemaks preestriks. Siin oleme meie weel wangis, selle sinatse maailma köidikud pidawad meid weelgi kui kammitsas, sest siin maailmas on palju häda ja wiletust, siin nutwad ja õhkawad kõik Siioni lapsed, sest neil on weel palju selle sinatse maailma häda

ohtudega wõidelda, aga olgem rõõmsad, see kõik aga on üürifeseks ja kui silma pilgu ajaks selle suure õnnsuse wastu, mis kõiki Jumala lapsi taewas ootab. Nii kui wana sääduse ajal enne Kristuse sündimist Israeli rahwas Paabeli wangi põlwe ajal Jehoowa poole kisendas, siis kuulis tema nende kiskendamist ja saatis neile abi ja ärapäärmist siit saadab ka Jumal oma usklikele ärapäärmist nii maailma häda orust.

Wiihil: Oh Jeesus Kristus tule ja.

Kui tahad taewa õnnistust,
Siis walitse siin kitsast ust,
Kül siis sa leiad Kristust eest,
Kes rõõmustab sind igawest.

Oh elu tee kül kitsuke,
Ta siiski wiib sind taewasse.
Kus süüa wõid sest elupuust,
Ja juua taewa elu jõest.

T a e w a r õ õ m u s t.

Wiisil: See aeg on tõesti ukse ees.

Oh inime! sul hing on sees,
Sa pead Jeesust nõudma;
Sind kuts'taks iga pääwa sees,
Ja armu poole jõudma.
Sest paranda nüüd oma meelt,
Ja võtta kuulda tema häält,
Et võiksid õnneks saada.

Weel sinu armas Jeesuke
Sind tahab vastu võtta,
Ja ootab weel su järele,
Seepärast kärmeft tõtta.
Ja sulased weel hüüawad,
Ja kõiki lahkest kutsuwad:
„Kõik on ju walmis, tulge!“

Oh, ärgu ükski aega nüüd
Siin pattu tehes wiitku
Waid rutaku, et kõik ta süüd
Weel saaksid andeksantud,
Kes armu otsib Issandalt,
See pääseb kohtu wiha alt,
Ja pärrib taewa rõõmu.

Siguse kuube saame seal
Siis igaweste kandma,
Kui oleme siin ilma peal
Nüüd Jeesust wõtnud nõuda.
Siis wõidu kroonid meie peas,
Seal püha ingli hulga seas
Kõik Tallel' kiitust toome.

Seal wanu esivanemaid,
Adamat ja ka Cewat,
Nii Metusalat, Enokit,
Siis silmad näha saawad.
Ka Noa, usklik waga mees,
Kes elusse jäi laewa sees,
On nüüd seal rõõmu riikis.

Ka usu isa Abraamit
Seal saame üksford näha,
Ja Izaakit ja Jaakupit,
Kes uskus läin'd siit ära.

Nüüd on n'ad suures walguses,
Jehoowa püha pale ees,
Ja temale auu andwad.

Seal näame püha Moosest ka
See Israeli saatjad,
Ja Aronit, ta wenda ka,
Suurt Israeli preestrid.
Nüüd on n'ad püha rahwaga
Seal Isa riikis rõõmuga
Mis ülesrääkimata.

Seal kõik need pühad prohwetid
Siis meie näha saame,
Kes enne Jeesust elasid,
Ja tõstsid waljust hääle,
Ja kuulutasid selgeste,
Et Kristus üksford heldeste
Kõik pidi patust päästma.

Seal on ka need kolm waga meest,
Kes tule abjus laulsid,
Ja terwelt pääsid tule seest,
Et Issand neid seal hoidis.
Seal on ka püha Daniel,
Kes heideti lõukoeradel';
Ka teda Jumal päästis.

Neid seitse wenda nääme seal
Ja nende armast ema,
Kes usku hoidsid kindlast teal,
Ei kartnud hirmsat surma.
Eh' kül neid hirmsast piinati
Ja koledaste surmati,
Nüüd on n'ad taewa rahus.

Seal nääme kõik need usklikud,
Kes enne Jeesust eland,
Kes teda uskus ootanud,
Ja lootes ilmast läinud.
Ja Taawet, Isa armast mees,
Seal laulab rõõmsast nende seas; —
Oh seda püha rõõmu!

Seal nääme ka need karjatsed,
Kes Jeesust waatma läinud,
Kui oli sündind Betlemmas,
Mis ingel neile öölnud.
N'ad kuulsid ingli laulu häält,
Mis rõõmustas tõest nende meelt,
Nüüd kuulwad taewas seda.

Seal on ka need kolm kuningat,
Kes homiku maalt tulid,
Tõid kulda, wiiruk', mirri sealt,
Ja wäga rõõmsad olid.

N'ad kummardasid Jeesust seal,
Betlemma lautas heinte peal;
Nüüd tundwad rõõmu taewas.

Seal nääme siis ka Mariat,
Jeesuse armast ema;
Miišamuti ka Joosepit,
Jeesuse wõerast isa.
Siin elasid n'ad waesuses
Nüüd on n'ad rikkad taewa sees,
Neil Jeesus ise waraks.

Seal on need weil'sed lapsed ka,
Mis noorelt ju said surma;
Herodes hirmsa wihaga
Neid lastis ära tappa,
Et tahtis Jeesust nendega
Siis surma saata kortaga, —
Nüüd on n'ad Jeesu süles.

Seal on ka waga Siimeon,
Kes Jeesust sülle wöttis,
Kes oli tema rõõm ja õn,
Ja Jumalat siis kiitis;
Ta hüüdis suure rõõmuga:
„Nüüd lasseb Issand rahuga
Su sulast ilmašt minna!“

Seal ristija Joannes ka,
Kes kõrbes jutlust tegi,
Ja walmistas teed Issandal',
D'al oli Waimu wägi:
Ta noomis julgid patustid,
Ja ristis neid, kes uskustid
D'al libe surm tõi rõõmu.

Seal näame Jeesu jüngrid ka
Mis ta siin walitsenud,
Kaksteistkümmend Apostlid ka,
Kes temast tunnistanud,
Need on seal suure auu sees,
Ja hiilg'wad kroonid nende peas,
Ta auujärje ligi.

Seal on need wagad naesed ka
Kes Kalilea maalt tulid,
Kui Jeesu järel käisid n'ad
(Et teda armastasid,)
Kül kohtukojast Kolgatal'
Ja seisid tema risti al;
Nüüd nemad rõõmu tundwad.

Ka feda rõõwliid näame seal
Kes Issandaga seltsis
Sai risti külge löödud teal,
Ja andeksandmist leidis,

Kui Jeesus ütles temale:

„Sa pead täna tõeste
Weel Paradiisi saama.“

Ka Joosepit siis nääme seal,
Ja ka weel Nikodemust,
Kes wõtsid Jeesust risti pealt,
Kui oli hinge heitnud,
Siis wõidsid kalli salwiga,
Ja mähk'sid kalli riidega,
Ja kandsid teda hauda.

(Sealt kolmandamal pääwal ta)
On jälle ülestõusnud,
Ja oma wiie haawaga
End elawalt siis näitnud
Ja wiimselt suure auuga
On üles taewa läinud ta,
(Kust tuleb kohut mõistma.)

Seal Tehwanust siis nääme ka,
Kes kiwidesi sai surma,
Kui taewast lahki nägi ta,
Ja Jeesust suure auuga.
Siis waendlaste eest palus ta
Ja andis õutsa rahuga
Siis hinge Jeesusele.

Seal nääme püha Paulust ka,
Kes äkitselt sai pöördud,
Ja pärast suure wäega
On Jeesust tunnistanud:
Ta palju kannatanud wist,
Kül Juuda rahwast, paganist
Nüüd on ta pääsnud waewast.

Seal tuhat forda tuhandid,
Neid kallid martrid nääme.
Kes Jeesu pärast surma said,
Siin ilmas mitmel wiisil:
Kül tulega neid põleti,
Ja metsalistel' heideti
Ja risti külge löödi.

Kül teutust ja põlgamist
Siin ilmas mittu kannud,
Ei hirmsat surma, piinamist
N'ad 'pole misti pannud.
Sest et n'ad teadsid selgeste,
Et ihu waew on üürike,
Ja läksid röömsast surma.

Nüüd on n'ad taewas Talle ees,
Ja walged riided kandwad.
Mis pestud Talle were sees,
Ja röömsast kiitust andwad;

Nüüd wõidu-palmid nende käes,
Ja elukroonid nende peas, —
Kõik waew nüüd unustatud.

Katškümmend neli wanemad,
Mis Joannes sai näha,
Nuujärje peal istuwad,
Ja wõtwad kummardada,
Seal Isfandat siis lõpmata,
Kus püha ingli hulgaga
Kõik ühtejärge laulwad.

Seal nääme suuri patusid,
Kes siin on raskest' langend
Kes aga pattust pöörasid,
Need on nüüd õntsaks saanud.
Ja kiitwad oma Jeesust seal,
Ja waatwad rõõmsast tema peal',
Ta haawadel' suud andwad.

Seal nääme kõik neid lapsuksid,
Kes noorelt koju läinud,
Kes patu läbi eksitud,
Weel polnud ilmast saanud,
Need on seal väga rõõmsad nüüd,
Ja maitswad kallid taewa hüüd,
Mis Jeesus neile jägab.

Seal saame oma wanemid,
Ja lapsi jälle leidma,
Ka armsaid sõbru, tuttawaid,
Seal saame ära tundma,
Mees saab seal näha oma naest,
Ja naene tundma oma meest,
Kül wõib see rõõm suur olla!

Ilmarwamata palju seal
On näha õntsaid rõõmus
Kes Jeesu ümber seiswad teal
Kui tuhat ingli leeri.
Oh mis suurt rõõmu tunnen ma,
Kui nende ligi astun ka
Kes usust õigeks saanud.

Seal on see wägew eluwürst,
Kes saadanat on wõitnud,
Mei' armas Issand Jeesus Krist
Kes ristis hinge heitnud,
Nüüd istub ta auujärje peal,
Seal oma Isa paral' käel,
Kõik auu on tema päralt.

Ta on see ülem kuningas
Nii maa kui taewa üle,
See ristifoguduse paas,
Seal antaks' kiitust tale;

Wiis haawa mis siin tehti tal',
Need hiilgawad kui päike seal
Ja armu mälestuseks.

Sealt kaugelt nääme teisi ka,
Ses hirmjas walupaikas;
Kõik kes siin eland hoolmata,
Ei tahtnud patust pöördä,
Need on nüüd seal kus rikkas mees
On palund suure waewa sees
Üht tilka wet keelt kasta.

Ja kõik, kes siin maailma sees
On salalikud olnud,
End kiitnud pühaks teiste ees,
Ja waesid ärapõlgnud,
Ei neile taewas aset saa,
Waid peawad jenna minema,
Kus nende piin ei lõppe.

Oh targad neitsid, tõuske nüüd,
Ja wõtke oma lampid,
Ja nõudke õli — nüüd on aeg —
Et olete siis walmis,
Kui peigmees jõuab tulema,
Et wõiksite siis temaga
Ja pulma kotta saada.

Oh aita, Issand, et mul see
Ei lähe iial meelest,
Et aeg siin ilmas üürife,
Kõik lõppeb ära noppest';
Et kõige ülem mure see
Mul oleks ilmas alati,
Et võiksin taewa saada.

Lai wäraw ja lai tee.

Wiisil: „Walwage!“ meid hüüab looja.

Waata, hing, kus wäraw laial,
Kust lähwad sisse igal ajal
Kõik ilma lapsed rõõmuga;
Eaia tee peal nemad leidwad
Mis lihal' armas, — sest n'ad nõudwad,
Auu, ilu ja head põlwe ka.

Mis liha himustab,
Kõik laia tee peal saab
Lusti, rõõmu
Ka tantsida
Ja prassida
Wõib laia tee peal feelmata.

Suured hulgad lähwad wooris
Seal lauldes, naerdes põrgu-fooris,
Kõik ühes liikis edasi.
Wargad, joodikud ja tapjad
Ja lihahimu pärisorjad
Ei mõtle surma pealegi.
Sest nende petis meel
Neil annab julgust weel:
Mis seal karta?
Kus teised läind
Ju enne meid
Ka senna lähme rõõmsast siit.

Aga kuule rahwa sugu:
Kül on seal tõest hirmus lugu.
Kui lai tee lõppend, ootmas:
Surm kõik maha wihast niidab
Ja põrgu haud neid ära neelab.
Neil pole päästmist olemas
Kes patustpöörmata

Ja julge meelega
Maailmas siin;
Ei nende piin
Seal igaweste lõpegi.

Om al wiifil.

Jerusalemma nimi,
Kes iial nimetab,
On hääl mis ükspäini,
Su mõtted kihutab. —

Jerusaleem mis enne,
Ja nüüd weel ilma peal,
On paljas nimi kanne
Sest kust käib tulew hääl.

Jerusaleem kust kiri,
Auu ette kuulutab,
Oh koht kus Jeesu kari
Maad igaweste saab.

Ja müürid kallist kiwist
Ja kaugele hiilgawad,
Ja ilusamast pärlist
On kõik ta wärawad.

Kuld wikerkaarde ilu
On tema tänawail
Rõõm igawene elu
Seal linna pesa mail.

Teed läbi läitwas kuldas
Kõik wastu peegliwad.
Kõik rahwas seal kui pulmas
Auu pidu mängiwad.

Üks taewalikne loomus
Sealt pilli helinal,
Täis minnes taewa rõõmus
Käib seal see laulu hääl.

Üks headus wõidab teise,
Mis film ei ole näin'd,
Saad õutsa rõõmu sisse
Ja tuhat aastat läin'd.

Seal 'pole päikest tarwis
Sest Jumal isi see
Ja Tal on tema terwis
Ja kõige walgem pää'.

Seal 'pole otša teada,
Sest igawene rõõm,
Kõik asjad wõttab säada,
See on see õntšaks saam.

See fama linna Peiu,
Weel pulmi walmistab,
Ta otsib omal neiu
Üht mis tal' naeseks saab.

Ta laseb bölda kõigil,
Kes ilmas elawad,
Kül walgeil, mustail palgeil
Et pulmad ootawad.

Nüüd tulge Peiu ligi
Kui kõik muud põlg'da wõid,
Ta armastuse jõgi,
Siis kihlab prundiks teid.

Kas olge walged mustad
Wõi tõmmud punakad
Sa warsti aini sees paistad
Kui tähed säravad.

Peig paneb pääwa serwast
Teid oma kõrwa nii:
Et teie teda armust
Ei silmast raatfigi.

15.2
AP 886
Brandt

